

بررسی تأثیر درمان به روش هومئوپاتی بر کاهش نشانگان اختلالات اضطرابی فوبیک

منصور بیرامی (استاد روانشناسی دانشگاه تبریز)

بهرود قاسمی آذر (کارشناس ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز) (نویسنده مسئول، ایمیل

Azar11us@yahoo.com)

این مقاله به بررسی تأثیر درمان به روش هومئوپاتی بر کاهش نشانگان اختلالات اضطرابی فوبیک در گروه یک (حیطه‌های هراس از حیوانات و خون) و گروه دو (هراس طبیعی و هراس اجتماعی) پرداخته است. این تحقیق نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون و پس‌آزمون می‌باشد. برای تحقق اهداف پژوهش چهار فرضیه مورد مطالعه قرار گرفتند. ابتدا به همه بیماران پرسشنامه جدول زمینه‌یابی ترس نسخه سوم بمنظور نمره‌گذاری میزان اختلال فوبیک در قالب پیش‌آزمون اجرا گردید و سپس از بین بیماران دارای نشانگان اختلالات اضطرابی فوبیک ۲۰ نفر بصورت تصادفی ساده در گروه یک (۱۰ نفر آزمایشی و ۱۰ نفر کنترل) و ۲۰ نفر دیگر بصورت تصادفی ساده در گروه ۲ (۱۰ نفر آزمایشی و ۱۰ نفر کنترل) قرار گرفتند و بعد از مداخلات درمانی به روش هومئوپاتی در گروه آزمایش و تجویز دارو نما در گروه کنترل بعد از ۴ ماه اجرا، دوباره اقدام به اجرای پرسشنامه مذکور از همان آزمودنی‌ها در گروه آزمایش و کنترل تحت عنوان پس-آزمون شده تا نتایج این دو مرحله آزمون با همدیگر مورد مقایسه قرار گیرد. تجزیه و تحلیل فرضیه‌ها با روش تحلیل کوواریانس و به منظور کنترل اثرات پیش‌آزمون متغیر تصادفی کمکی صورت گرفت. ابتدا مفروضه‌های سه-گانه تحلیل کوواریانس بررسی پس از تحقق این مفروضه‌ها از روش مذکور برای بررسی و تحلیل داده‌های فرضیه‌ها استفاده گردید. با آزمون پنج فرضیه ارائه شده این پژوهش نشان می‌دهد مصرف داروهای هومئوپاتی موجب شده آزمودنی‌های گروه آزمایشی کاهش نشانگان اختلالات اضطرابی فوبیک (هراس از حیوانات، هراس از خون، هراس طبیعی و هراس اجتماعی) نشان دهند.

کلید واژه‌ها: هومئوپاتی، نشانگان اختلالات اضطرابی فوبیک